

Reforma francouzské armády.

(Pokračování.)

III.

Projekt organizace armády.

V souvislosti s návrhem reformy branného zákona byl na jaře roku 1921 předložen sněmovně také konkrétní návrh na reorganizaci armády. Vypracovala jej Vojenská komise a byl pak bez podstatnějších změn převzat vládou. Bude-li tento návrh uzákoněn a důsledně proveden, dostane se Francii imposantní a vskutku moderní armády, jež bude plně vyhovovati mírovým i válečným potřebám vyplývajícím z jejího mocenského postavení.*)

V nové francouzské branné moci budou uskutečněny tři zásady, jež úplně změní její starý ráz. Bude zbudována na podkladě všeobecné branné povinnosti, osobní a stejné pro všechny státní občany, bude zorganizována podle soustavy kádrové se znatelnými prvky systému stálého vojska, aby zaručovala neporušitelnost hranic státního území, a bude rozčleněna a rozmístěna tak, aby umožnila rychlou mobilisaci a utvoření ozbrojeného národa, jako vlastní armády válečné.

Je-li první zásada, všeobecná branná povinnost, uznávána za naprosto nutný předpoklad, za *conditio sine qua non* opravdu demokratické a všennárodní armády téměř celým národem, nenazírá se tak jednomyslně na praktické uskutečnění obou druhých zásad: zajištění neporušitelnosti hranic stále pohotovými částmi mírové armády — armádou krycí (*armée de couverture*) — a zajištění postupnosti výcviku a přípravy pro válku veškerých branných sil národa, jakož i permanence určitého počtu kádrů tvořících jádro ozbrojeného národa.

K objasnění celého komplexu otázek, jež v sobě zahrnuje reforma tak složitého organismu, jakým je branná moc prvořadě velmoci, je záhodno zvoliti několik hledisek. Vedle zřetelů rázu politického, sociálního a hospodářského, jež úmyslně ponecháme stranou, nabí-

*) Podle francouzské ústavy nestanoví organizaci mírové armády ministerstvo války, nýbrž je třeba, aby byla v základních rysech určena zákonem.

zejí se jako dobrá hlediska ony tři zásady, které jsme naznačili jako vůdčí motivy vládního návrhu.

Pod zorným úhlem zásady všeobecné branné povinnosti vystávají již dosti znatelné obrysy celkového rozsahu projektované armády co do počtu branných sil jsoucích k dispozici a do určité míry i potřebná délka služební doby. Zdálo by se, že by Francie, využije-li plně lidských zdrojů svého evropského území i všech svých rozsáhlých zámořských držav, snadno mohla zříditi a vydržovati armádu vyhovující všem potřebám mírovým i válečným. Leč tomu tak není. Nedovoluje to poměr počtu obyvatelstva mateřské země k počtu obyvatelstva ovládaných kolonií — 1:2 —, poměr, který by způsobil, že by armáda ztratila ráz národní, kdyby tento poměr byl v ní zachován nezměněn. Proto je třeba, aby branci pocházející z kolonií byli do evropské armády zařadováni jen v omezeném počtu. Vládní návrh hodlá jich použití v mírové armádě evropské ve výměře asi jedné pětiny. Naproti tomu je nezbytno, aby byla domorodá vojska vydržovaná v jednotlivých koloniích solidně encadrována Francouzi; počet jejich dlužno pak odečísti od stavu domácí armády. Přesuny branců z kolonií do Evropy a kádrů z Francie do kolonií lze však bez větších obtíží provésti jen v míru. Za války bude možno na evropské bojiště dopravit jen brance z oblastí ležících kolem Středozemního moře, kdežto branných sil pocházející ze vzdálenějších končin nebude moci býti použito, a to jednak pro dlouhou a nejistou dopravu a jednak také proto, že by drsné evropské podnebí jejich stavy nepřiměřeně zredukovalo.

V roce 1921, kdy uveřejnila vláda svůj návrh na reorganisaci armády, měla francouzská branná moc, evropská i zámořní, celkem 815.000 mužů, z nichž bylo umístěno:

ve Francii	450.000,
na Rýně	86.000,
v Alžírsku	89.000,
v Maroku	76.000,
v Levantě	74.000 a
v ostatních koloniích	46.000.

Pro příště hodlá vláda tento počet ztenčiti asi o 150.000 mužů a navrhuje po dohodě s Válečnou radou a Vojenskou komisí, aby byly branné síly rozděleny takto:

Armáda určená pro	Branci původem				Počet mírové armády
	Francouzi	Severo-Afričané	Domorodci	Cizinci	
Francii	295.000	35.000	28.000		423.000
Rýn (krycí armáda)	65.000				
Alžír-Tunis	24.000	78.000	87.000	12.200	250.000
Maroko	18.000				
Levant	17.000				
Kolonie	14.000				
Celkem	433.000	113.000	115.000	12.000	673.000

Z kontingentů mimoevropských má Francie již v přítomné době pod prapory přes 113.000 Severoafričanů, 108.000 domorodců a přes 10.000 cizinců, takže je potřeba úplně kryta.

Francouzský kontingent, vypočítaný na 433.000, zahrnuje i vojáky z povolání (důstojnictvo, déle sloužící poddůstojníky a dobrovolně sloužící mužstvo); počet jejich se nyní odhaduje na 60.000. Má býti zvětšen na 70.000 a, možno-li, na 80.000. Zbývá tedy opatření ještě 375.000 branců, a ti nemohou býti získáni jinak leč odvodem.

Kolik branců může býti získáno ročním odvodem?

Podle statistických údajů narodilo se ve Francii

roku 1900 (odvodní ročník 1920) . . .	422.000,
roku 1905 (odvodní ročník 1925) . . .	412.000,
roku 1910 (odvodní ročník 1930) . . .	395.000 chlapců.

Uvážíme-li, že z tohoto počtu dosáhne branného věku 75%, a že z branců bude odvedeno 80%, a připočteme-li dále k počtu odvedených roční kontingent 14.000 mužů z Alsaska a Lotrinska, shledáme, že roční kontingent nováčků z evropské Francie vydá okolo 250.000 mužů. Jelikož je však zapotřebí 375.000 mužů, musí býti rozdíl vyrovnán tím, že se prodlouží doba činné služby přes jeden rok, a ježto se nedostává 125.000 mužů, čili půl ročního kontingentu nováčků, musí tedy činná služba býti stanovena na 1½ roku.

To jsou zhruba důvody vládního návrhu na 13měsíční služební dobu, jak jsme o něm pojednali v odstavci II, 1 (červnové číslo „Vojenských rozhledů“).

Může býti právem namítnuto, že je tento výpočet fiktivní, jelikož je založen na cifrách, jež samy o sobě nemusí býti nikterak závazné a jež naopak by mohly býti přízpůsobeny ročnímu kontingentu nováčků majícímu hodnotu absolutní, a že potom by nebylo třeba prodlužovati služební dobu přes jeden rok. Důvody, proč právě vládní návrh žádá uvedený číselný stav mírové armády v Evropě, vyniknou, jestliže zaujmeme druhé a, možno-li, potom i třetí ze zvolených hledisek, totiž, popatříme-li na projekt armády pod zorným úhlem zásady neporušitelnosti hranic a potřeby hotového jádra pro utvoření válečné armády.

Otázka neporušitelnosti hranic státního území, najmě proti Německu, zhušťuje se v problém krycí armády a s tímto problémem vstupujeme do okruhu vojensko-politického. Politické momenty, jež jsou úzce spjaty se zřetelem vojenským, jsme objasnili v odstavci I. „Francie proti Německu“ a můžeme je shrnouti v jedno: udržeti politické poměry tak, jak byly vytvořeny mírovými smlouvami. Jediným prostředkem k dosažení tohoto cíle je venkoncem armáda. Ta má býti podle názoru vlády a Vojenské komise nejen prostředkem exekutivním, ale také preventivním. A právě v pojmání tohoto druhého úkolu tkví jedna z příčin rozporu mezi autory různých reorganisačních návrhů. Jedni tvrdí, že silná mírová armáda je pro svárlivého souseda působivou výstrahou, druhí zase praví, že jest výzvavou vyhrůžkou podněcující oboustranné zbrojení. V konkrétním případě není za těžko rozhodnouti, má-li pravdu ta strana či ona. Monarchisticky smýšlející Německo není odzbrojeno; morálně nebylo vůbec odzbrojeno, a materiálně zbrojí potají velmi intensivně, a neostýchá se ani spojení s bolševickým Ruskem, vidouc, že mu kyne naděje přece nějak uskutečnit myšlenku na odvetu. Proti takovému odpůrci by bylo více než nemoudré vzdáti se dobrovolně výhod dosažených mírovou smlouvou. Význam porážky Německa

spočívá ve třech faktech: Francie dosáhla strategicky výhodných hranic, Německo ztratilo své bývalé spojence a ztratilo své válečné loďstvo. Tento třetí fakt zajímá Francii méně než ostatní velmoci z tábora dohody; spojence si Německo hledá a jistě je najde, takže Francii zbývá jen jedna výhoda, bariéra Rýna. Francie posunula své hranice v délce 150 km až k Rýnu, má právo po dobu patnácti let držeti území saarské a Německo vyklidilo vojensky 50 km široký pruh na východním břehu Rýna. Kdyby snad došlo k střetnutí s Německem, jsou to zajisté skvělé předpoklady pro zahájení operací, ale je třeba, aby nebyly ztraceny. Proto žádá vládní návrh, aby byla v Porýní rozložena zvláštní armáda, která by kryla hranice a byla připravena vniknouti na německé území, aby vynutila dodržování smlouvy anebo zahájila válečné operace. Tím by Německu odňala připravené nástupní prostory, mohla by rozrušit koncentraci jeho vojsk poblíž hranic a přenesla by válečné jeviště na cizí území.

Těžký tento úkol nemůže přirozeně býti uložen armádě nehotové, nemající plných válečných stavů osobních i materiálních. Vládní návrh proto žádá, aby byla na Rýně vydržována krycí armáda v plné válečné míře a aby za ní jako druhý odřad byla rozložena jiná armáda, jejíž jednotky, mající zvýšený mírový stav, by rychle mohly mobilisovati a krycí armádě přispěti na pomoc dříve ještě, než by byla skončena mobilisace zápolí. Teprve za těmito oběma armádami a pod jejich záštitou by byla v zápolí rozložena armáda en cadre, která by se v míru věnovala v první řadě výcviku nováčků a přípravě pro mobilisaci, a jež by po vyhlášené mobilisaci vytvořila válečnou brannou moc.

Taková odstupňovaná pohotovost od hranic do vnitrozemí má s vojenského hlediska zajisté velké výhody, a dovolujíc různé započítí operace, může vskutku vytvořiti dobré předpoklady pro rychlý a úspěšný průběh války. Se stanoviska hospodářského je arciť tento systém velmi nákladný a může proto býti ospravedlněn jen tím, že má býti udržen jen po dobu patnácti let, do okamžiku, kdy bude rozhodnuto o osudu saarského území a kdy Německo, jak se má za to, ztratí většinu svého vojensky dobře vycvičeného mužstva, jež postupně vystoupí z branné povinnosti, aniž mohlo býti nahrazeno mladými, nově vycvičenými vojáky.

Vzhledem na výjimečný úkol krycí armády, jakož i na strategickou důležitost rýnské bariéry, měřící od Basileje až ke Kolínu nad Rýnem 400 km, je síla šesti divísí na úplně válečné míře, které žádá vládní návrh, a jejichž úhrnný stav by byl 80.000 mužů (65.000 domácího mužstva a 15.000 domorodců), silou jakž takž dostačující, ovšem s podmínkou, že by se jí, kdyby jí bylo použito, dostalo rychlé posily. K tomu účelu má býti podle vládního návrhu vydržováno šest divísí aktivní armády zázemní na zvýšeném mírovém stavu.

Třetí podmínkou, a zároveň třetím kriteriem projektované organizace, je požadavek, aby struktura mírové armády umožňovala výcvik branných sil a tvořila pevnou kostru pro zmobilisovanou armádu. Struktura mírové armády není záležitostí výlučně vojenskou, nýbrž se stává čím všestrannější a složitější, čím více jest armáda spjata s celkovým státním organismem. Jelikož francouzská branná moc má býti národní a lidovou, je třeba, aby čerpala své síly z celého národa. Tomuto požadavku, jakož i žádoucímu rychlému utvoření ozbrojeného národa, nejlépe vyhovuje doplňovací soustava

čistě teritoriální, čili doplňovací systém armády musí se těsně přimykati k dosavadní organizaci politické správy. Uskutečnění této zásady naráží však v praxi na mnohé překážky. Čím technicky dokonalejší jest armáda, tím naléhavější se stává nutnost odchýliti se od zásady teritoriálního doplňování. Kontingenty branců pocházející z různých doplňovacích oblastí musí totiž vzájemnými přesuny býti vyrovnány, a to netoliko co do počtu, ale i co do kvality a zvláštních schopností vyplývajících z občanského povolání nastupujících nováčků, jež není ve všech krajích státního území ani stejné ani rovnoměrně rozděleno. Totéž platí i o rozmístění vojskových těles. Větší či menší zalidněnost některé oblasti nemůže býti jediným důvodem, aby v ní bylo dislokováno více či méně vojska. Tak na př. armáda krycí bude téměř cele dislokována exteritoriálně.

Dalším momentem mírového rozčlenění armády je počet útvarů, u nichž se bude dít vojenský výcvik odvedených branců. Centralisace výcviku ve velkých výcvikových střediskách by byla sice velmi prospěšná, nevyhovovala by však druhému účelu, pro který jest aktivní armáda udržována, totiž, aby její části byly zároveň kádry pro mobilisující armádu. Jejich počet musí býti úměrný počtu formací, jež mají býti utvořeny za mobilisace, je tedy třeba, aby jejich početné stavy byly stanoveny se zřetelem na předvídané rozmnožení kádru tak, aby každý teprve za mobilisace vznikající útvar mohl býti pevně encadrován.

Otázka o počtu kádru a jejich početných stavů je dále komplikována růzností výcviku a mimo to i potřebou zajistiti si k náhradě nastalých ztrát určité, také dobře encadrované zálohy. Různost výcviku se neomezuje jen na různé druhy zbraní, pěchotu, jezdeckto, dělostřelectvo, letectvo a technické vojsko, nýbrž liší se i v různých těchto kategoriích specialisací tím více, čím dále jdeme v uvedeném pořadí od pěchoty až k technickému vojsku. Ztráty u jednotlivých druhů zbraní nejsou rovněž stejnoměrné a jejich náhrada musí tedy býti zajištěna i se zřetelem na tuto okolnost. Mimo to musí býti některé druhy zbraní, jako na př. jezdeckto a letectvo, doplňovány z mužstva mladších ročníků; starší ročníky je třeba přeložiti k příbuzným druhům zbraní. Určité formace zase nebudou míti v mírové armádě vůbec žádného jádra a budou utvořeny cele až za mobilisace. Jejich utvoření musí býti ovšem předvídáno a připraveno.

Všechny tyto momenty, jen namátkou uvedené, jež ostatně mají všeobecnou platnost, dokazují, že zmobilisovaná armáda nemůže býti násobkem mírové armády a že její předvídané složení nemusí býti totožné se složením armády mírové. Nicméně mají oba tyto útvary, jsouce v genetické souvislosti, společné základní rysy, jež zůstávají nezměněny, a lze tudíž ze známého složení jednoho z nich vytvořiti si dosti dobrou představu o podobě druhého. Jelikož neznáme ani složení, ani rozsahu válečné armády, nemůžeme přirozeně ukázati, je-li její kostra, aktivní armáda, účelně sestavena, a hlavně, nebyla-li navrhovatelí překročena míra nezbytného minima, určujícího míru obětí, které je možno přinést. Projekt výstavby armády vyšel z rukou nejen osvědčených a věhlasných mistrů-vojáků, ale i prozíravých politiků a svědomitých hospodářů, takže nemáme práva a také nížádného důvodu pochybovati o kvalitě jejich díla. Pro informaci podáváme stručný nástin projektované organizace aktivní armády.

A) Rozdělení osob.

Veškeré osoby aktivní (mírové) armády jsou rozděleny ve čtyři skupiny:

1. Osoby vojenských těles všech druhů zbraní, k nimž patří pěchota, jezdeckvo, dělostřelectvo, ženie a letectvo; to vstupuje do řady zbraní.
2. Sbor generality a osoby služby generálního štábu. Ta služba zahrnuje osoby vlastního generálního štábu a sbor správní kontroly.
3. Osoby zvláštních štábů a doplňovací kádry zbraní a zvláštních služeb; k nim patří:
 - a) zvláštní štáby a doplňovací kádry pěchoty, jezdeckva, dělostřelectva, ženie a letectva;
 - b) služba intendantní, zdravotnická, veterinářská, doplňovací, dále remontnictvo, služba zeměpisná, historická, služba tělesné výchovy, justiční, vojenského školství, záležitosti koloniálních vojsk a posléze služba stavební a výrobní.
4. Četnictvo.

B) Armádní jednotky.

Svaz armádních sborů nemá být zaveden; ani pěší brigády nemají být postaveny, pěchota každé divise je pod jednotným velením, velitelstvím pěchoty.

Největší organickou jednotku, složenou ze všech druhů zbraní a vybavenou potřebnými službami, jest divise.

1. Počet divisí ve Francii a v obsazeném území kontinentální Evropy, kromě oddílů v území saarském a okupačního sboru cañihradského, je stanoven na

- 32 pěších divisí (6 divisí na válečné míře — krycí armáda; 6 divisí se zvýšeným mírovým stavem a 20 divisí s normálním mírovým stavem patřících k armádě zázemní);
 - 3 divise koloniální, jež mohou být rozmnoženy na 6 divisí a přiděleny k armádě domácí;
 - 5 jezdeckých divisí a
 - 2 letecké divise.
2. Složení divisí co do základního druhu zbraní:
- a) pěší divise — 4 pěší pluky (zpravidla 3 domácí a 1 koloniální),
 - b) jezdecká divise — 6 jezdeckých pluků,
 - c) letecká divise — zpravidla 4 letecké pluky.

C) Vojisková tělesa.

1. Pěchota:

a) Počet vojenských těles:

- 84 pěší pluky po 3 praporech a 4 rotách,
- 10 polobrigád pěších myslivců po 3 praporech o 4 rotách,
- 8 pluků zuávských, rovněž po 3 praporech o 4 rotách,
- 42 střeleckých pluků o rozdílném počtu praporů,
- 5 oddílů myslivců-cyklistů (k použití po 1 oddílu s útočnou vozbou u jezdeckých divisí),
- 4 pluky cizinecké různého složení s rotami na koních,

- 14 pluků útočné vozby po 3 praporech o 3 rotách (prapor má asi 75 tanků),
 1 samostatný prapor útočné vozby.
 b) Mírový stav význačnějších útvarů:

Vojskové těleso		Důstojníci	Poddůstojníci a mužstvo	Koně	Poznámka
Pěší pluk nebo polobrigáda pěších myslivců	normální stav	38	1300	63	¹⁾ Střelecké pluky mají 80% domorodců a 20% Francouzů. ²⁾ 5 zuávských pluků má svá náhradní tělesa ve Francii.
	zvýšený stav	50	1800	143	
	horský typ	50	1800	191	
Střelecký pluk ¹⁾		59	2500	162	
Zuávský pluk ²⁾		50	1800	88	
Pluk lehkých tanků	typ normální	44	930	30	
	typ zesílený	45	1164	31	
Pluk těžkých tanků		56	1203	33	

2. Jezdecký:

a) Počet vojenských těles:

- 45 pluků (kyrysníci, dragouni, myslivci, husaři) po 4 eskadronách,
 7 pluků afrických myslivců po 4 eskadronách,
 14 pluků spahiů po 4 eskadronách,
 20 eskadron autokulometů,
 1 pluk cizinecký a j.

b) Mírový stav jezdeckého pluku je 22 důstojníků, 650 jezdců a 657 koní.

Autokulometná eskadrona má 3 důstojníky, 69 mužů a 3 koně.

3. Dělostřelectvo:

a) Počet vojenských těles:

- 29 polobrigád divisního dělostřelectva (polobrigáda má 3 oddíly o 2 bateriích lehkého dělostřelectva a 2 oddíly o 2 bateriích hrubého dělostřelectva);
 5 oddílů jezdeckého dělostřelectva po 3 bateriích,
 12 pluků hrubého dělostřelectva s koňským potahem po 4 oddílech a 2 bateriích,
 18 pluků lehkého dělostřelectva na autech po 3 oddílech o 2 bat.,
 3 pluky těžkého dělostřelectva na autech po 3 oddílech o 2 bat.

- 9 pluků těžkého dělostřelectva taženého traktory;
 5 pluků protiletadlového dělostřelectva,
 6 pluků pěšího dělostřelectva,
 2 pluky těžkého dělostřelectva dopravovaného drahou,
 2 pluky horského dělostřelectva a jiné menší útvary.
 b) Mírový stav význačnějších útvarů:

Vojskové těleso		Důstojníci	Poddůst. a mužstvo	Koně	Poznámka
polobrigáda	normální stav	41	950	617	
	zvýšený stav	46	1300	1057	
hrubý pluk s koňským po- tahem	normální stav	35	759	496	
	zvýšený stav	39	1039	836	
pluk na autech	normální stav	27	509	37	
	zvýšený stav	30	599	40	
horský pluk		30	699	112 a 408 mezků	
protiletadlový pluk		38	749	48	

4. Ženie.

- a) Počet vojskových těles: V míru mají útvary technického vojska býti sloučeny v prapory a pluky.
 11 pluků a
 7 samostatných praporů ženijního vojska (sapéři, minéři, pon-
 tonýři, elektromechanikové a j.);
 2 pluky a
 4 samostatné prapory telegrafistů a radiotelegrafistů a j.
 b) Mírový stav je velmi rozdílný. Určité formace mají jen malý
 počet osob pro správu materiálu.

5. Letectvo.

- a) Počet vojskových těles:
 140 eskadřil bojových (stihací a bombardovací) po 15 letadlech;
 80 eskadřil pozorovacích;
 19 rot balonových;
 1 rota meteorologická.

Tyto a ještě jiné speciální jednotky budou v míru sloučeny v 19
leteckých pluků a ve 2 balonové pluky.

- b) Mírové stavy význačnějších jednotek letectva:

Vojskové těleso	Důstojníci	Poddůstojníci a mužstvo	Koně	Poznámka
lehký bojový pluk ¹⁾ (stíhací)	16	535	23	1) Má 150 letadel dvoumístných a jednomístných v poměru 3:2.
těžký bojový pluk ²⁾ (bombardovací)	16	536	23	
pozorovací pluk	18	646	27	2) Má 180 letadel dvoumístných a třímístných v poměru 3:1.
balonový pluk	17	242	30	

Těžké bojové pluky pro noční lety mají stav poněkud vyšší.

P o z n á m k a. Otázka reorganisace armády byla projednávána poslaneckou sněmovnou na jaře t. r., nebyla však definitivně rozřešena. Očekává se, že bude vyřízena v podzimním zasedání sněmovny, a pak neopomeneme podat informace o jeho výsledku.

Major zdrav. sb. Doc. Dr. LEVIT:

Nově upravená divisní nemocnice č. 1. v Praze.

Divisní nemocnice čís. 1. v Praze na Karlově náměstí stojí v místech, jež jsou odedávna úzce spojena s dějinami národa českého. Na tržišti, jež zaujímalu nyní sady, byly vystavovány za císaře Karla IV. ve zvláštní dřevěné věži každý pátek po neděli provodní korunovační klenoty říšské a řada ostatků svatých. Tento den, zvaný „dnem svátosti“, byl hlučnou poutí, již se účastnilo až 100.000 lidí. R. 1382 postavilo „Bratrstvo Božího Těla“, jehož byl sám král Václav IV. údem, téměř proti nynější nemocniční budově kapli, již za krátko darovalo Koleji národa českého při vysokém učení pražském. V kapli této se z nařízení krále Václava IV. počalo r. 1416 podávati pod obojí a zde 12. dubna 1437 za přítomnosti císaře Zikmunda a legáta papežského biskupa Filiberta slavně přečtena kompaktáta basilejská, jimiž prohlášení Čechové a Moravané, Tělo Boží a Krev pod obojí způsobou přijímající, za věrné křesťany a pravé syny církve. Kamenné desky s nápisem českým a latinským vsazeny byly do východní a jižní zdi kaple. V kapli této pohřbívání hodnostáři universitní, jmenovitě rektori a děkani (Jan Adam Bystřický, Martin Bacháček z Nauměřic). Po bitvě na Bílé hoře se dostalo této kaple s universitou jesuitům, a tehdy zde pohřben mistr Jan Kampanus Vodňanský, sympaticky zvěčněný Dr. Zikmundem Wintrem.

R. 1628 se rozhodl Ferdinand II. zříditi jesuitům vedle kaple residenci a to již třetí v Praze (první byla v Klementinu, druhá u sv. Mikuláše na Malé Straně) a poukázal jim z královského fisku 3300 zl. Přízně královské následovala přízeň nové katolické šlechty, jež hojnými dary a nadacemi rozhojnila majetek nové koleje tak, že r. 1659 položen základní kámen ke stavbě nové budovy kolejni.

Nová budova kolejni — v níž je dnešní divisní nemocnice čís. 1 — postavena jest na ploše získané skoupením 23 měšťanských domů se zahradami. Při koleji bylo zřízeno gymnasium a i studentský se-